

„Сгъ и тѣи щѣ оше тебѣ да кáжѣ.
„Сичкѣ-тѣ си тайнѣ исприкáжѣ.
Кой си, да си ты, какѣ самси кáжешѣ,
„Злополóченѣ че си, знамѣ, нелáжешѣ.
„Така можешѣ и за менѣ да знáешѣ,
„Да разсѣдишѣ и милость подáришѣ.
„Па ако ошѣ сзучастиникѣ бѣдешѣ
„На можѣ-тѣ тайнѣ, что щешѣ чѣбешѣ,

„Нѣ на прѣди да ми са завѣришѣ
„Истѣ тайнѣ да не изневѣришѣ.
„Зато ютро катѣ сз овцы-ты пóйдешѣ
„Исто тѣка паки да ми дóйдешѣ;
„Подѣ велнкый тозѣ растѣ, дѣть са мáчѣ,
„И дѣтѣ ма видѣ на прѣдѣ да плáчѣ.
„Тѣка щѣ можѣ-тѣ цѣлѣ тайнѣ,
„Да тѣ направѣ извѣстнѣ и áвнѣ.“

Цѣль тазѣ ношѣ Форнози провѣде
Сз мысль безѣ сзнѣ, нито очи свѣде.
Мисли-ти го бѣхѣ въ ней завѣли
Отѣ вечерь-тѣ дорѣ до день бѣлѣй.
„Что щѣ чѣжѣ? да ли щѣ сѣ прохлáдѣ?
„Дѣша-та ми у что ли са нáда?“
Най покече отѣ тѣи са воѣше
Дали она дрѣгого лѣбѣше;
Зачѣ тогда сзвѣстѣ вы постáналѣ
Безѣ надѣждѣ, жалостенѣ остáналѣ.